



Måndag o Fredag 8.00 - 17.00 Tisdag - Torsdag 8.00 - 20.00

www.djursjukhuset.m.se

Tidsbeställning: 040 - 22 90 00

Jour dygnet runt, alla dagar

040 - 94 15 64

Drop in vaccination må-fre 08.00 - 18.00

Djurshopen är öppen:

Måndag - Fredag 8.00 - 18.00

Cypressvägen 11, 213 63 Malmö

Studie
främjandet

Det naturliga studievalet!

Språk - Data - Miljö och natur - Dans - Teater

Konst - Foto - Musik - mm

Tag kontakt med Studieförbundet. Vi har resurser!

Fackmän, fotolabb, videokameror, videoredigering, inspelningsstudio, datalabb, projektrum och kopieringsmöjligheter.

Besök vår hemsida: www.sfr.se/svs

Studieförbundet, Box 170 79, 200 10 MALMÖ

Triangeln Föreningsgatan 7

Tel 040 - 10 87 80

Fax 040 - 10 87 99

Sofiepark Ystadsgatan 53

Tel 040 - 672 72 40

Fax 040 - 672 72 49

MVF- BULLETTINEN

MEDLEMSTIDNING FÖR MALMÖ VILTVÅRDSFÖRENING



Nr 4-98

VAPENCENTRALEN

- Din jaktbutik i Malmö -

Nya o begagnade vapen till mycket vettiga priser

Luftgevär - egen import - Lägsta pris!

Stort utbud av knivar - Låga Priser

Zeiss nya kikarsikte 3-12 x 5 *Otroliga 9.150:-*

Vapenskåp Zugil - 1250H *Nu 3095:-*
 - 1250 *Nu 2595:-*

Sellier & Bellot Jaktammunition ex: 30-06, 308W,
6,5x55 i 20/pack *Endast 180:-*
D:o i övning i 20/pack *Endast 100:-*

TOMTE-tips:

Gröna stickade vantar från *Endast 100:-*
Varma stickade luvor från *Endast 49:-*
Jaktstrumpor, svenska från *Endast 49:-*

Vi är Generalagent för:

Andujar-knivar, **Arlaz**-luftvapenammunition, **Arrietta**-exklusiva vapen,
Fairfox-hagel- och studsarvapen
Heym-kvatiésvapen, **Lanber**-hagelbockar, **Laurona**-sportingvapen samt
dubbelstudsare, **Lisenfeld**-Tyska kikarsikten, **Nordica**-luftgevär,
Sellier & Bellot-ammunition

Egen vapenverkstad

Öppet: Vardagar 10 - 18, Lördagar 10 - 14

Skeppsbron 3
211 20 MALMÖ
Tel & Fax 040 - 30 33 88



REDAKTÖRENS RUTA



Året som gått

Blyhagelfrågan har varit ett stort diskussionsämne under det år som gått. Många har varit oroliga för vilka konsekvenserna skulle bli för jakten och övningsskytteverksamheten. Även om inte alla frågetecken är utträtade, tycks det i dag vara en mera nyanserad diskussion. Kunskapen har ökat och det finns idag alternativa hagelpatroner med lämpligare laddningar, som gör att du inte behöver riskera att skada vapnet. Det är viktigt att vi jägare håller oss informerade i frågan, så att vi var och en via våra kanaler kan bidra till att debatten blir saklig och utan övertoner, vilka i värsta fall kan bidra till ett "idiotstopp" för hageljakt. Sten Christofferssons artikel i föregående nummer av MVF-Bulletinen ger en bra information i frågan och du kan få den ytterligare belyst på temakvällen den 24 november.

En för MVF påtaglig konsekvens var att vi inte kunde fortsätta hagelskyttet på vår bana i Vinninge. För träningens skull är det viktigt att vi har en träffpunkt med detta syfte för MVF:s medlemmar. Staffanstorps Sportskytteklubbs banor har varit tillgängliga för våra studiecirklar och vår enskilda träning. Vi har där fått ett trevligt bemötande och en mycket god service. Det vore roligt att framöver träffa fler MVF-medlemmar i träningstagen. Glädjande nog har MVF:s studieverksamhet samlat många deltagare. Så många att antalet cirklar blivit långt över det från början förmodade. Detta måste ses som ett tecken på att studier vid MVF har ett gott renommé, vilket vi kan tacka våra duktiga cirkelledare för. På sid 8 och frammåt beskriver Karl-Fredrik Eriksson vad det innebär att förbereda sig för Jägarexamen i MVF:s regi.

Under året har redaktionen fått ett rikligt underlag till artiklar från flera medlemmar. Det är jag mycket glad över, eftersom det är viktigt att MVF-Bulletinen skall vara medlemmarnas tidning. Ett stort tack till alla er som bidragit och till redaktionskommittén.

Jag vill också rikta ett stort tack till våra annonsörer och sponsorer. Nu stundar julkalppstider och därför uppmanar jag MVF:s medlemmar:

Gynna dem som gynnar oss - gör dina inköp hos våra annonsörer!

Med en önskan om en riktigt skön Jul- och Nyårshelg.

Lars G Truedsson

UTGIVNINGSPLAN

Nr 1 - 28 feb, manusstopp 25 jan.

Nr 2 - 28 maj, manusstopp 25 apr.

Nr 3 - 19 aug, manusstopp 25 juli

Nr 4 - 28 nov, manusstopp 25 okt.

Red. tar tacksamt emot bidrag till MVF-Bulletinen.

MVF-BULLETTINEN

Medlemsblad för MALMÖ VILTVÄRDSFÖRENING

Adress: Östra Kattarpsvägen, Pl 564, 212 91 Malmö

E-mail: malmo.viltvardsforening@malmo.mail.telia.com

Postgiro: 63 86 89 - 0

Redaktör och ansvarig utgivare: Lars G Truedsson 040 - 41 12 23

Annonchef: Anders Wahlström 040 - 96 32 86, 070 - 591 60 35

Tryckeri: Malmö Centraltryckeri AB

Utgivning: Februari, maj, augusti, november.

Redaktionskommitté: Lars G Truedsson, Sten Christoffersson, Thomas Laurell, Åsa Laurell.



INNEHÅLL



Redaktörens ruta.....	3	Vilt i Skåne.....	13
Utgivningsplan.....	3	Fängslade vittring.....	16
Innehåll.....	4	Jaktklassiker.....	18
Noterat.....	4	Viltkocken.....	21
Kalendarium.....	5	Noterat.....	22
Utbildning.....	6	Våra annonsörer.....	23
Jägarskolan, en vändpunkt i livet.....	8	Jaktpriser.....	25
		Styrelse och kontaktpersoner.....	26

Med detta nummer av MVF-Bulletinen följer inbetalningskortet för 1999 års medlemsavgift. Avgiften skall vara erlagd senast under februari månad. Särskilt viktigt är detta för dem som har funktionärsuppgifter inom föreningen, eftersom erlagd medlemsavgift är ett krav för fortsatt uppdrag.

På talongen har du även möjlighet att notera inom vilken sektion du kan tänka dig att medverka. Vi uppmanar dig att göra detta, eftersom vi skall göra en total översyn av innehållet i vårt medlemsregister. Därutöver har du naturligtvis möjlighet att när som helst ta kontakt med sektionsansvariga eller styrelseledamöter, för att få veta vad ett engagemang innebär eller om du vill anmäla dig till någon uppgift.

Medlemsavgiften 1999 är för vuxen 200 kr, make/maka/sambo 50 kr och 90 kr för ungdom upp till 17 år. De får då eget ex. av MVF-Bulletinen.



VAPEN

VAPENSKÅP

AMMUNITION

JAKTTILLBEHÖR

Tisdag - fredag kl 09.00 - 18.00

Lördag kl 09.00 - 12.00

(Måndag stängt)

KALENDARIUM



Tisdagen den 24 nov kl 19.00	Temakväll: Alternativhagel, Sten Christoffersson.
Torsdagen den 3 dec	Tryckjakt, klövvilt i Vomb, dagtid.
Lördagen den 5 dec	Småviltjakt, område 4. Samling kl 09.00
Lördagen den 19 dec	Småviltjakt, område 1. Samling kl 09.00.
Tisdagen den 19 jan kl 19.00	Temakväll: Vildsvin - biologi och jakt. Stellan Karlsson, Simontorp
Tisdagen den 16 feb kl 19.00	Temakväll: Styckning av vildsvin. Leif Dahlgren. Köttet säljs till besökarna.

Inför småviltjakterna sker samlingen för område 1 på Kvarnbygården och för område 4 på Resåkrågården.

Klövviltjakterna planeras fortgå till februari månad på Vomb och på Sturup. Vilttillgång och antalet kvarvarande djur på licenser är avgörande.

Tryckjakt på klövvilt kommer att anordnas på Vomb var fjortonde dag, företrädesvis på torsdagar med början den 3 december. Motsvarande planeras på Sturup några lördag förmiddagar. Datum är ännu ej fastställda. Upplysningar lämnas av kansliet eller Eskil Larsson. Anmälan till dessa jakter görs till kansliet senast kl 12.00 dagen före planerad jaktdag.

Tillkommande aktiviteter och ändringar anslås på Kvarnbygårdens anslagstavla och informeras om via kansliet.

Du kan också finna uppgifterna under vår hemsida: <http://www.mvf.nu>

*Styrelsen önskar
alla medlemmar och
sponsorer en riktigt
God Jul och
Ett Gott Nytt År*



UTBILDNING



Studieverksamheten i MVF:s regi är i full gång. De cirklar har startat upp under hösten är följande:

Jägarskolan, är den cirkel som utbildningssektionen bygger sin verksamhet som vanligt är det en stor efterfrågan på denna cirkel. I dagsläget har två cirklar startat upp där Olle Dahlkvist och Lennart Splittdorf är cirkelledare. När vi får tillräckligt med anmälningar kan både tredje och en fjärde cirkel startas.

Från skott till gryta, pågår för full med Sven-Olof Alttrell som cirkelledare. Denna cirkel har visat sig vara efterfrågad, vilket inneburit att kursen är fulltecknad.

Tillagning av vilt, där våra kock Rickard Lundborg lär dig skapa en festmåltid av det jaktbara viltet är fulltecknad, däremot finns ett fåtal platser kvar när det gäller tillagning av fiskrätter.

Bättre jaktskott, där Lars-Göran Nilsson är cirkelledare en av de viktigaste cirkelarna för en nybliven jägare. Den borde vara fulltecknad men ännu finns platser kvar!!

Vapen, ammunition och handladdning, med Olle Lundborg som cirkelledare är en kurs som ger cirkeldeltagaren kunskaper om vapen och lär dem ladda sin egen kulammuniton. Efter genomgången kurs har du tillgång till föreningens laddrum där du kan handladda din egen kulammuniton.

Eftersök, med Charlie Johnsson är den cirkel varje hundförare borde gå, dels för att komplettera sina kunskaper om apportering och spårning av fällt eller skadat vilt samt inte minst ta upp sina "problem" med sin egen hund i gruppen.

Glöm ej det övriga utbudet av cirklar som vi bedriver i föreningen. Se Bulletin nr 3. Ta dig i "kragen" och anmäl dig till en av de cirklar som bedrivs i MVF:s regi och i samarbete med Studieförbundet.

För att gå studiecirklar hos MVF:s behöver man inte vara medlem - kontakta vänner, grannar, släktingar mfl och föreslå dem att anmäla sig till våra cirklar.

Förfrågningar och anmälan till kan göras till MVF:s kansli, tel 040 - 49 49 30 eller till Anders Wahlström tel 040 - 96 32 86.



LUNDBYGDENS DJURSUKHUS

PORFYRVÄGEN 6
BOX 128, 221 00 LUND

Dag- och kvällsmottagning

Tel: 046 - 15 02 00

**All mottagning efter telefon-
anmälan**

JOUR DYGNET RUNT

tel: 046-15 02 04

Välkommen till vår butik för specialfoder och djurvårdsartiklar



Chefvet.: Stina Fernö*, Rudolf Lundberg*

Leg.vet.: Gun Barstorp, Anna Gerbert, Håkan Henrikson, Eva Hjortstad,
Claes Ivgren, Ida Möller*

* spec. i hundens och kattens sjukdomar

KORTKURSER

FÖRSTA HJÄLPEN, HJÄRT- OCH LUNGRÄDDNING

Lördagen den 13 mars kl 09.00 - 17.00 i Klippan

Kunskap i första hjälpen ger en handlingsberedskap att hjälpa någon som råkat ut för en allvarlig olycka. Det finns en trygghet i att inte gripas av vanmakt eller att finna sig själv stå handfallen när olyckan överraskar.

Särskilt anpassad kurs för medlemmar i föreningar som rör sig ute i skog och mark. Kostnad 20 kr inklusive fika och lunch. Ett samarrangemang med Studieförbundet. Bindande anmälan till MVF:s kansli eller Anders Wahlström 040 - 96 32 86.

HUR MAN SLAKTAR EN HELIG KO

Eftersom detta är ett julnummer och julen varar fram till påska, ber vi dig att boka långfredagen **den 2 april** till nyttiga, men framför allt roliga lärospån. **Jan Boris Möller** kommer då att lära oss hur fåglar, harar och klövdjur som kommit ivägen för våra hagel och kullor skall tillredas för att bli njutbara och något befoga priset för vår hobby.

Långfredagen den 2 april var det kl 14.00 - 17.00 med kaffepaus. Vi bänkar oss i **Bergakungens sal i KFUM-huset Betaniaplan 4 i Malmö**. Dubetalar 120 kr men får roligt för betydligt mer och får gärna ta med dig kompisar som du kan övertala till medlemskap. Anmälan kan ske till MVF:s kansli eller till Anders Wahlström tel 040 - 96 32 86, senast den 26 mars.

Utbildningssektionen

MIA:s Hund & Häst Pensionat

Diplomerad Hund & Hästmassör



Inackordering av hundar och hästar i en trivsamt miljö med en underbar natur in på knutarna. Även hämtning samt avlämning.

Mia Gustafsson
Norra Sturupsvägen 380/66
230 41 KLÅGERUP
Telefon: 040-48 11 32, 0705-48 71 43



Jägarskolan, en vändpunkt i livet

För två år sedan när vi skrev i Bulletinen om 'provapåjakt' på Sturup, hade vi siktet inställt mot att gå jägarskolan och avlägga jägarexamen. I själva verket hade jag skrivit "kontrakt" med min pojke Fredrik, då 11 år, om att vi skulle ta jägarexamen när åldern medgav detta. Under tiden gick vi med i föreningen och följde med ut på några prova på jakter (utan vapen) på Vomb. För att förbereda sig inför jägarskolan önskade Fredrik dessutom sig och fick kursboken i födelsedagspresent. När så MVF 1997 aviserade om en ungdomsgrupp var saken klar och vi anmälde oss till denna. Med spänning kom vi till den första träffen på Kvarnbygården en torsdag kväll i början av december. Vi var 13 förväntansfulla blivande jägare som hälsades välkomna av kursledaren Lennart Splittorff. Det var en stor åldersspridning i gruppen, från 12 år till ca 60 år, tre var under 15 år och det var bara en kvinnlig deltagare, mamma till en av ungdomarna. Efter presentation fick vi berätta lite om våra egna erfarenheter om jakt, djur och natur och våra tankar och mål med jägarskolan. Några hade varit med på jakter tidigare eller hade andra familjemedlemmar som jagade och några hade skyttevana. Man tänkte nog lite på hur det skulle gå att genomföra studiecirklarna med så olika utgångslägen men det blev snabbt en trevlig stämning i gruppen tack vare kursledarens naturliga pedagogiska sätt, entusiasm, humor och gedigna jaktkunnande. Plötsligt stod det dock klart hur mycket man måste känna till och lära sig för att klara sin examen, allt från artkännedom, ekologi, vapenkunskap, till lagstiftning och själva jakten. De praktiska momenten, som säker

vapenhantering och skytte, verkade till en början ganska avlägsna men skulle efterhand bli allt viktigare. Söndagarna fick ägnas åt att läsa in "jägarläxan" och onsdagskvällarna åt repetition. Egentligen skulle man inte gå igenom frågorna innan nästa träff men det var svårt att låta bli. Det roliga med den teoretiska delen var all den diskussion som utspann sig runt frågorna i studiematerialet och kursledarens många exempel ur verkligheten. Ingen kunde "maska" och för att hålla ångan uppe fick vi också ett par oförberedda miniprover. Vi fick också se en del bra jaktfilmer som gjorde det lättare att leva sig in i jakt-situationen, skottets verkan, eftersök och vänja sig vid passning mm. Det var roligt att ungdomarna i gruppen klarade sig så bra, särskilt med tanke på alla nya begrepp och termer som de inte stött på tidigare. Kursledaren tog också vid ett par tillfällen med sig rådjur som han skjutit den gångna helgen. Det blev därför försmak på "från skott till gryta" genom att vi fick vara med om att flå och stycka upp dessa. Alla imponerades vi av skickligheten i knivföringen men så hade kursledarens också en tid varit styckare.



Praktisk tillämpning - att stycka rådjur

En kurskväll viktades också åt ett besök på Vapencentralen där vi fick en genomgång av vapen och all tänkbar jaktutrustning.

Veckorna gick allt fortare och snart var vi framme i mars -98. En snöig men senare upplysande söndagsmorgon samlades vi, utrustade med kikare, i Skånes djurpark för en rundvandring. Syftet var inte bara att träna artkännedom utan även att försöka köns- och åldersbestämma klövviltet samt studera beteenden. Särskilt kommer man ihåg en ståtlig kronhjort på en hage 200 m bort samt flocken av dovhjortar som höll tätt ihop utan att lämna någon lucka. Den medhavda matsäcken avnjöts sedan i den värmande raststugan på björnberget innan vi började återvandringen förbi vargarna och andra predatorer. En torsdag hade kursledaren bjudit in Ulf Kaunitz för att träna artkännedom av fåglar. Ingen kunde undgå att ryckas med i den intensiva temakvällen på 3 timmar. Det började med systematik, t ex hönsfåglar och andfåglar, dykänder och simänder och fortsatte med ett oändligt antal diabler. De första rundorna skulle man beskriva vad man såg och resonera sig fram till rätt art eller grupp, de följande rundorna skulle man gå direkt på arten. Ingen undgick att göra "tavlor", särskilt på fåglar i flykten. Kvällen avslutades med ett artkännedomsprov som alla lyckades klara. En bättre förberedelse för föreningens temakväll i maj med "Silvertärnan" Blomqvist i Pildammsparken kunde man inte ha fått. Man kunde nu plötsligt se alla möjliga arter av änder och gäss. Vi hade också fått vara med på föreningens temakväll på Sturup. Under Eskil Larssons ledning fick vi bl a inblick i föreningens viltvårdsarbete, uppfödning av fasaner och visning av voljärearna. Därefter gick vi en 1½ timmes rundvandring genom jaktmarkerna runt Resåkragården och fram till Sturups flygplats. I ett ener-

giskt tempo gick vi över viltåkrar, genom lövskog och grantätningar, över diken och sumpmark, fick se jaktorn, grävlingssgryt, viltväxlar och betesspår på vegetationen. På viltåkern vid Resåkra 5 hade vi också turen att få se dov. Personligen var jag också glad för att jag, efter en oturlig knäskada i januari, åter kunde gå raskt i terräng.



Fredrik tränar hagelskytte på banan i Staffanstorp

Det började nu bli dags för skytteträning. En söndag förmiddag i april samlades vi på hagelskyttebanan i Staffanstorp. Man hade hoppats att våren skulle vara på väg men vädret var det sämsta tänkbara, regnigt, kallt och blåstigt. Ingen tvekade dock, vi skulle lära oss lerduveskytte. Själva hade vi tränat en del förut tillsammans med en god vän. Fredrik som hade tränat mycket anläggningar med "morfars luftgevär" klarade det bättre än vad jag själv gjorde och fick beröm av övningsledaren. Vi fick vara nöjda med 50% träffar på de skjutna serierna av raka utgående duvor. En i gruppen höjde sig dock över de andra och prickade nästan alla sina lerduvor. Några torsdagar tränade vi sedan hagelvapenhantering, gick provbana och övade avståndsbedömning. Det senare var inte så

Jägarskolan... (forts)

lätt skulle det visa sig. Kursledaren tog sedan även med sin Varberger 30.06 för att träna kulvapenhantering, stående och sittande anläggningar. Sedan följde övningskjutning på Spillepengens skjutbana. Eftersom det gått nära 30 år sedan det militära pirrade det lite extra. Det smällde till ganska rejält men redan första serien var godkänd i skjutbänk. Sittande på marken var det dock svårare att hitta bra stöd, pipan rörde sig hela tiden. Mer övning skulle det bli, nu på älgskyttebanan i Maglarp, Trelleborg. Fredrik klarade godkänt stående med en 308 redan i första serien medan jag själv behövde några seriers "uppvärmning". Värre var det dock på löpande älg. Bara några i gruppen klarade detta vid den första älgbaneträningen.

Vi var nu inne i maj och började bli klara med grundkursen och även högvilt delen. Det var dags att repetera och förbereda för proven. Några träffar ägnades åt detta samt

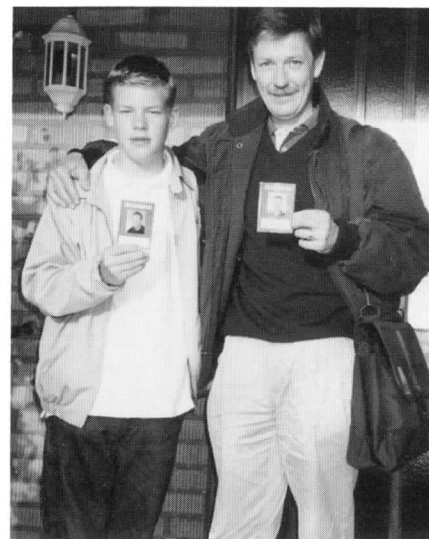
uppsamling och allmän diskussion om jakten samt kelande med kursledarens lägligt inköpta hundvalp. Genom kursens längd och uppläggning hade man under tiden hunnit smälta och repetera många moment varför det kändes ganska lugnt inför proven. Man behövde dock läsa igenom böckerna och gå igenom frågorna. I proven, som hålls hemliga för kursledarna, hade man dock vänt och vridit på fakta och ordval för att förvilliga. Vi klarade vars ett prov på första försöket men ett fel för mycket på högvilt respektive grundprov gjorde att vi fick komma på omprov en vecka senare och då gick det utmärkt.

Första veckan i juni skulle vi göra praktiska prov på Spillepengen. När vi en skön tisdag kväll samlats började spänningen plötsligt stiga. Det gällde faktiskt att klara det nu eftersom sommaren var i antågande och det inte fanns så mycket möjligheter till omprov. Efter att ha betalat och läst igenom



Kursgruppen samlar sig inför de praktiska proven på Spillepeng.

provföreskrifterna kallades vi en och en till kulvapenprov och hagelvapenprov. Inga misstag i vapenhantering tilläts hade vi förstått av den "benhårde" provledaren Charlie. Fredrik klarade kulvapenprovet och precisionsskjutningen på första försöket medan jag missade det sittande på marken. Jag hade nog också lite för brått vid hagelskyttet. Trots ett flitigt tränande i Staffanstorp ville det sig inte utan det fick bli omprov veckan efter vilket gick bättre. Avståndsbedömning fick också göras om. Rådjuret stod inte på 35 utan på 40 meter och man skulle ha "avstått". Ett flitigt stegande gjorde dock att omprovet gick lätt. Efter lyckat omprov i precisionsskjutning återstod löpande älg i Maglarp. Det tog några serier innan man kom på tekniken i framförhållningen och det krävdes också två godkända serier. Vi klarade båda provet och alla praktiska prov var så klara. Under två intensiva veckor hade vi haft prov nästan varje kväll. Sista provdagen för teoretiska proven var torsdagen den



Proven avlagda. Fredrik och Karl-Fredrik med bevisen i hand.

11/6 och vi ville verkligen bli klara med examen. Det lyckades också och vi var jätteglada när vi med foto i handen gick fram till Charlie för att få utfärdat jägar-examensbevisen. Som pappa var jag mycket stolt över Fredrik som så målmedvetet kämpat för att redan som 13-åring klara en komplett jägarexamen inklusive högvilt. Hemma blev det gratulationer av mamma och storebror Christian. Han var nog lite avundsjuk men lovades att få följa med på jakt och gå jägarskolan om han ville längre fram.

Eftersom vi hade träffats varje vecka i ett halvt år och haft en fin stämning i gruppen var det särskilt roligt när kursledaren föreslog en naturnära avslutning på kursen. Fredagen den 12/6, dagen efter examen, träffades vi på eftermiddagen på Kvarnbygården och körde gemensamt ut till Resåkragården för övernattnig. Vid den stora eken sydväst om gården slog vi upp kursledarens militärtält, fikade och gick sedan ut för att sitta på pass ett par timmar. Det var nu mycket djur synliga i markerna och det sågs bl a rådjur och harar. När skymningen kommit återsamlades vi och grillade korv, drack öl eller läsk och pratade ett par timmar. Som tack för den mycket trevliga kursen och för att han bjudit så mycket på sig själv, förärades kursledaren Lennart S. en handsnidad kniv med läderfodral, som tillverkats av en av kursdeltagarna. Sedan var det dags att elda upp kaminen i tältet och krypa ner i sovsäckarna. Det blev en tidig morgon och efter ett gruppfoto skildes vi åt i den stundande sommaren.

Fördelarna med denna kursens uppläggning och längd var att man fått tid att tänka efter vad som är kärnan med jakten. Kunskaperna växte fram och fick ett bättre sammanhang. Det blev också en fin grupp-



Delar av kursgruppen vid övernattningen i Resåkra

gemenskap som är av värde för kommande jakter och skytteträning. Kostnaderna per person för att genomföra hela jägarexamen som, beroende på hur mycket man behövde övnings-skjuta, uppgick till 3-4000 kr, blir också jämnare fördelade. För min personliga del har kursen inneburit en ändrad inställning till jakt och jag ser det nu som en ny del av livsstilen och ett gemensamt intresse med Fredrik. Under sommaren har licens och Varberger 308 skaffats. Efter godkänd älgdekal skedde premiärjakten med vapen 2/9, en råbock i siktet men på för långt håll. Det något märkliga är dock att Fredrik, trots avlagd jägarexamen, inte får jaga förrän han fyller 15 år, medan man vid fyllda 15 år får jaga under uppsikt utan att ha någon utbildning alls. Dispens kommer att sökas men under tiden fortsätter vi med övnings-skyttet. Sparandet för framtida köp av hagelbössa

är också i full gång. Vi har nu precis också börjat kursen "Från skott till gryta", en varmt rekommenderad fortsättning på jägarskolan. Slutligen vill jag och Fredrik varmt tacka Lennart Splittorff för den mycket trevliga kursen och alla extra moment han ordnade samt MVF för anordnande av den fina jägarskolan.

Malmö i oktober 1998

Karl-Fredrik Eriksson



Vildgäss

Hu vad det regnar, hu vad det blås', här kommer Jeppa med sin gås.

Jag undrar om någon annan hört denna gamla ramsa. I så fall skulle jag gärna vilja veta det. Min mormor, som var född på Brantevik på 1880-talet, brukade fram-mumla den när hon någon ruggig och kulen höstdag ställde sig vid fönstret, drog tyllgardinen åt sidan och schalen tätare om axlarna och tittade ut. Jag brukade ställa mig bredvid, lägga hakan mot den kalla fönsterkarmen med dess förstenade bläckfiskar, trycka nästippen mot fönster-glaset, stirra ut i höstrusket och låta blicken följa regndropparnas slingrande rännilar på rutan. Ibland banade de tveksamt och trevande sin väg mot fönsterblecket, ibland forsade de som Röhanabäcken, där jag, utrustad med en hemmagjord håv av

samma tyll som mormors finrumsgardiner, på sommaren brukade försöka fånga de storspigg som gett vattendraget dess namn. Riktigt regniga och blåsiga dagar tyckte jag att mormors salsfönster inte stod fisk-handlare Käcks butiksfönster efter, där en evig ström av vatten bildade en kylande ridå under varma sommarkvarnar.

Som i en bucklig spegel såg jag genom den regndrypande rutan vinden slita i trädens glesnande bladverk, triumfatoriskt virvlade runt avslitna och besegrade löv på den lilla gräsmattan framför längan, riva upp korta, krabba vågor på vägens vattenpölar och få regnet att stå som nästan vågräta spön i backen. Jag tyckte synd om Jeppa, som tydligen måste traska omkring med sin gås därute i höstrusket.



Rätt bedriven är gäs-jakt över bulvaner både effektivare och invändningsfriare än sträckjakt.

Någon Jeppa såg jag förresten aldrig till, och ingen gås heller för den delen. Och jag tordes inte fråga Mormor. Inte för att hon var sträng, tvärtom, men jag ville väl inte verka dum. Men än i denna dag undrar jag då och då om det funnits en verklig människa bakom namnet, och vad Jeppa i så fall hade för anledning att knalla omkring i ur och skur med sin gås.

Täta fylkingar

Sedan dess har jag väl egentligen inte blivit mera förtjust i ruggiga höstdagar med stormvindar och blöta, men det händer att jag likt en sentida Jeppa då och då ger mig ut i ruskvädet för att krypa ihop i någon blöt vasskant eller lerigt dike, insvept i vad plagg av gummi eller Gore-Tex som kan framletas i huset. Ty när höstvädet är som värst, är gåsjakten som bäst.

Då flyger de stora fåglarna lågt i motvinden, som ju inte är lika stark nära marken. Med vingarna piskande den regnvåta luften drar deras täta fylkingar fram så lågt, att fåglarna måste ta höjd för att komma över gårdarnas parker och vägarnas alléer. Då är de för en gångs skull gott och väl inom räckhåll för hagelbössan.

Två eller tre brukar då få bita i gräset, fler vill jag aldrig ha med mig hem. Den som försökt plocka en gås vet varför. Dessutom ligger vildgås ordentligt i lä om sina tama kusiner vad gäller smaken, så en frys full av vildgäss blir inte tömd i brådrasket. Jag flår och kallröker gärna mina vildgäss. Det blir god de smörgåsmat och också kan med fördel serveras som förrätt eller på julbordet i tunna skivor tillsammans med pepparrotsgräddor.

Egentligen är det bara riktigt stormiga dagar som lämpar sig för sträckjakt på gäss. Särskilt nu, sedan det blivit förbjudet att använda blyhagel på gåsjakten, är det viktigt att aldrig skjuta på för långa

håll. Att lossa skott mot vilt på 30-35 meter med stålhagel är oförsvarligt. Redan 25 meter är lång håll på en gås med sådan ammunition. Personligen vill jag ha fågeln på under 20 meter, innan jag kröker avtryckarfingret.

Men det är inte bara haglens sämre verkan på långa håll som ökar skadskjutningsrisken. Att få in en perfekt träff på en så snabb fågel som en vildgås på håll omkring 30 meter är för de flesta jägare mycket svårt, för att inte säga nästan omöjligt. Den gamla regeln att hålla ett kvastskaft före fungerar bara om man samtidigt håller bössan i rörelse med fågeln. Annars måste det kvastskaftet vara mycket, mycket långt...

Blåögd optimism

Resultatet av långa skott, det vill säga över 25 meter, mot gäss blir därför i de flesta fall skadskjutningar. Inte bara på grund av att det är svårt att träffa på det hållet, utan också för att skottets effektivitet snabbt avtar med avståndet. Speciellt stålhagel tappar ju väldigt snabbt energi och därmed genomträngningsförmåga med tilltagande skotthåll.

Eftersom träffen sällan sitter där den ska, hjälper det därför inte att använda kraftigare ammunition. I bästa fall blir det ändå en solklar bom eller kommer fågeln ner med en bruten vinge och kan avlivas, men alltför ofta flyger gåsen vidare med några hagel i kroppen för att kanske möta döden efter långvariga plågor, eller måhända så småningom tillfriskna utan större men och leva vidare med hagel inkapslade i muskulaturen.

Varje jägare måste därför inse, att allt utom möjligen deras egen blåögd optimism talar för en skadskjutning när hagel-skott avlossas mot en gås på längre håll än 20-25 meter. Det hjälper inte hur många "bevis" de har på att vildgäss fallit sten-



Apportören är självskriven vid all gåsjakt.

döda ur skyn efter långskott med magnumpatroner i hårt trångborrade bössor. Det råder nämligen ingen som helst tvekan om att priset för varje sådan lyckoträff är att flera andra gäss fått ett eller flera hagel i sig.

Flyger gässen inte extremt lågt, ska man helt enkelt inte lossa skott mot dem. Bättre än sträckjakt är att fälla gässen över bulvaner på foderplatserna. Speciellt kanadagäss låter sig lätt luras, men både säd- och grågäss kan oftast lockas i fördärvet med hjälp av några plastbulvaner eller i masonit utskurna gässiluetter. När de på några meters höjd bromsar in för landning över bulvanflocken, är de som mest sårbara och risken för skadskjutning är minimal om gömslet är rätt placerat och jägaren är en någotsånär duktig skytt.

Också en upplevelse

Många av dagens jägare tar vildgässen för givna. Så var det inte för i tiden. Under min aktiva jägartid har arter som kanada-

och grågås ökat enormt. På sextio- och sjuttio-talet fick vi jaga enbart säd- och blågås här i Skåne, och det enbart under två veckor i november. Kanadagåsen tillkom som jaktbart vilt 1972, med samma jakttid. I dag är jakttiden flöjd denna art över fyra och en halv månader plus tre månaders skyddsjakt i anslutning till höstsådda fält! När grågåsen blev jaktbar minns jag inte, men det var inte särskilt många år sedan. Ännu i mitten av åttio-talet var den totalfredad i Skåne. Nu är jakttiden två och en halv månad och bör enligt min mening förlängas in i november, eftersom gässen stannar i landet allt längre och därför gör skada på fälten även efter jakttidens utgång.

Allting var således inte bättre förr, vilket framgår tydligt om man läser Georg Dahls bok "Jakt på änder och vadare" från 1948. Författaren var bror till jägaren och zoologiprofessorn Erik Dahl i Lund och en av våra allra största jaktskildrare. Till professionen var Georg Dahl ichtyolog,

UR EN MED VAR PIPA



Fängslande vittring

Mården var ett alla jägares drömbyte, vars päls hade ett värde nästan lika med en månadslön. Helt okontrollerad jakt hade emellertid, före allmän fridlysning 1927, gjort den så sällsynt att den försvunnit från skottlistorna. Mången jägare ur fars årsklass hade inte sett en mård på årtal. Inte så underligt, att fars kollega höll på att tappa koncepterna...

Skogvaktaren och jägaren Jonsson blev helt överrumplad, då han en svinkall januarmorgon 1918 korsade ett mårdspår. Han var på väg till ett björkbestånd för att stämpla ut ved åt godsets torpare. Samtidigt hade fyra åtel försedda rävsaxar medtagits, att utplaceras i micklarnas fasta stråk. Bössa och patronväska hade lämnats hemma. Ett undantag från det gängse, men i den halvmeterdjupa snön var bördan tillräcklig ändå.

Det är vid ett genande över ett litet bergsparti, i vars mitt en gammal vresig ek rotat sig, som han stöter på spårstämplarna. Hare, tänker han först, men hajar till då han ser att de jösse-likavtrycken satts av en kloförsedd tågångare. Ett typiskt "trespår" övertygar honom - en mård! Säkert tjugo år sedan han var i närheten av en sådan. Inga spår ledde från trädet och ingen växtlighet fanns på hoppavstånd - alltså måste han finnas kvar! Och där singlar ett par kvistar ner från ett ekorrbo: Mården rör på sig i den trånga dagslegan.

Plötsligt sticker det spetsiga huvudet ut. Trekantiga öron, ilska pepparkornsögon över halsens rödgula fläck. Vittringen av människa har larmat honom och han fräser ilsket.

Nu blir goda råd dyra. I ordets fulla bemärkelse. Ett vintermårdskinn på knappt tio

meters håll och bössan hänger tre kilometer oplogad skogsväg därifrån! De båda jägarnas blickar möts. Säkert svär båda lika innerligt, även om språk och anledning är vitt skilda....

Johnsson lämpar av saxarna och får med viss ansträngning hjärnan att börja arbeta igen. Mårdfan måste hållas kvar i trädkronan. Och plötsligt vet han. River av sig rocken för att med ärmarna knyta den runt ekstammen. Helvete! För kort... Skarva med halsduken - fint! Trampar så runt trädet ett par varv för att ytterligare förstärka den avskräckande vittringen. Nu kan nog ingenting förmå mården att forcera doftbarriären! Och han lägger iväg mot hemmet och bösskroken.

Den gatloppen glömmar Johnsson aldrig - och inte hans fru heller. Med is i skägget, svetten strömmande och stövelskaften fulla av långsamt smältande snö brakar han in i stugan. Vrår sig efter bössan, rotar fram en näve patroner, svär då hans fumliga fingrar tappar ett par under soffan, väser fram ett enda ord:

- MÅRD, och klampar åter iväg.

Fru Johnsson står skräckslagen. Hon vägrar först fatta vad hon i hastigheten tyckt sig höra. Så störtar hon efter sin gubbe och skriker:

- Sa du MORD - på vem då?

Johnsson vrålar utan att minska farten:

- Nä faen! MÅRD! Ja har han sittanes i en ek!

Och försvinner i ett eget snömoln.

Mården sitter kvar. Johnsson ger sig tid att hämta andan och torka den svidande svetten ur ögonen. Ingen risk för rymning nu.

Han släpper dånande väder, naturligt efter alla själs- och kroppsliga ansträngningar.

Flinar upp mot det fräsande vilddjuret:

- Passar kanske bättre med krutlukta va...

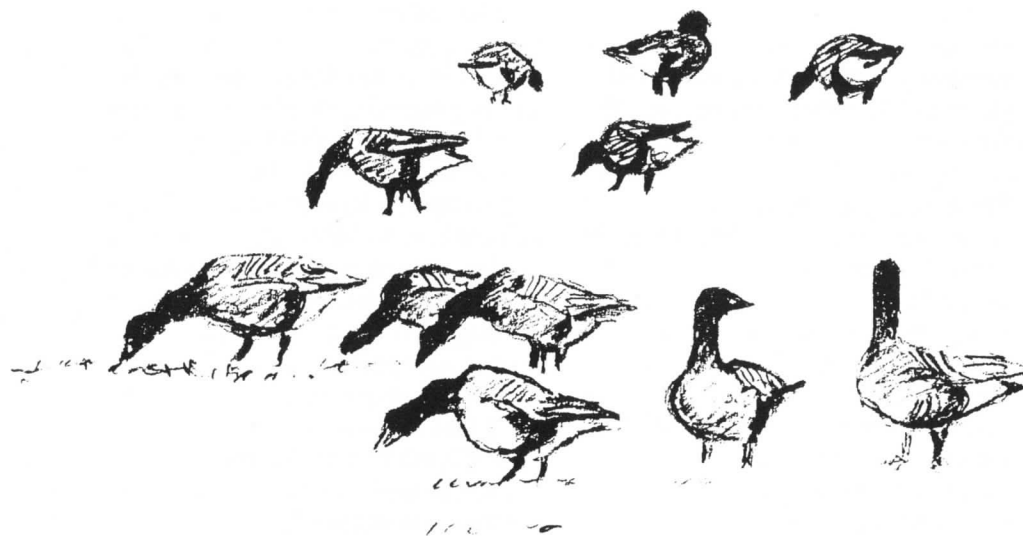
Skottet tar där det ska. Mården singlar ner, ekot rullar bort över åsarna. Den utmattade skytten får på sig rock och halsduk och sjunker ner på en sten. Tömmer stövlarna på snö, halar fram det frostbitna smörgåspaketet. Nu skall det smaka!

Dagen blir lång och hemkomsten sen innan saxarna satts och björkarna bläckats. Då slutligen skinnet sträckts på sin tana har vintermörkret fallit djupt. Mera snö faller. De gamla spåren utplånas, nya dras upp... En lyckad dag. Och skinnet visar sig sedermera ge ett oväntat bra kassatillskott.

En historia ur "en med var pipa..."

Berättelser om en yrkesjägares liv i

början av 1900-talet av Pål Pålsson



Vilt i Skåne (forts)

det vill säga fiskforskare, och under många år levde, arbetade och jagade han i Sydamerika. Men han längtade alltid till sina kära jaktmarker vid Foteviken och Vellinge ängar, där han jagade änder, vadare och någon gång även sköt en gås.

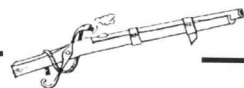
Men det var sällan. Enligt Georg Dahl sköts på fyrtiotalet endast några hundra gäss om året i hela landet, jämfört med säkert över 30 000 idag. I boken skriver han bland annat om vildgässen: "Intet matnyttigt villebråd

är till den grad svåråtkomligt. Kanske ligger en stor del av gåsjaktens tjusning däri. ...Men för oss jägare bilda ett par vildgäss ofta själva kronan på en jaktsäsong. Och sedan kommer belöningen i kulinarisk form. En ung vildgård, stekt som en and skall stekas - så att den blir lagom knaprig i skinnet - och med ett gott glas vin till, det är en upplevelse det också."

Smakade vildgässen bättre då, eller är det vi som är bortskämda?

Text & foto Sten Christoffersson

JAKTKLASSIKER



Lite kort om olika kulkalibrar, den här gången en 110-åring.

Det finns jägare som absolut måste ha en viss kaliber, inget annat duger, fint - allt blir ju enklare om folk vet vad dom vill. Och så finns det dom som fastnar för en bössa och accepterar den kaliber bössan har. Så länge vapnet ligger i rätt klass, och kalibern inte är för udda är det nog inget fel på det sista sättet heller. Patroner till vissa kalibrar kan vara svåra att skaffa, i varje fall om man är ute i sista ögonblicket, och vill man ha tillgång till fabriksladdade övningsskott dessutom! (Men vi har ju också en kvällskurs i handladdning).

Men visst vore det synd om man väljer bort en trevlig bössa för att kalibern avskräcker i onödan. Och vad är en udda kaliber? Ta till exempel 8*57 JS. Då och då har jag själv hört gamla jägare säga att det är en alltför omodern kaliber. Unga jägare har sedan i nästa andetag rekommenderats att anskaffa en modernare kaliber som till exempel 30-06. Sanningen är väl att 30-06 kom till vårt land senare och därför uppfattas som nyare, men båda konstruerades före första världskriget. Båda var framtagna för militära ändamål, och på den tiden var vapens räckvidd en av de viktigaste punkterna. 1888 tog man fram ett nytt armevapen i Tyskland. Man valde mausermekanismen och kalibern 8 mm, med ett 5-skotts magasin. Geväret försågs med riktmedel inställbara upp till 2050 meter. Man kunde nog inte tala om någon träffsäkerhet på detta avstånd, men ändå!

På klövviltsjakter inom vår förening gäller som bekant 80 meter som maximalt skjutavstånd. Sammanställningar i jakttidningar visar att vid älgjakt här i landet är 60 meter ett vanligt skjutavstånd. Även om det fort-

farande nyttillverkas jaktvapen i 8*57 JS säljs det nog inte många i Sverige. Tittar man i Vapen-Depotens katalog från 1971 kan man få en BRNO 600 i 8*57 JS i lyxutförande för 838 kronor, fraktfritt. Husqvarna hade vid den här tiden övergett kalibern vid nyttillverkning, men tidigare hade man tillverkat stora mängder jaktstudsare i just denna kaliber. 1967 var sista året som kalibern fanns med i Husqvarnas katalog. Då hade 30-06 flugan slagit till i Sverige, under 60-talet var 30-06 så populär att det var svårt att sälja något annat. Tillbaka till 8*57. Egentligen är tillägget "JS" felaktigt, det borde vara "IS". I står för infanteri och S står för spetskula. Föregångaren till denna kaliber heter 8*57 J (eller I), och var från början ej försedd med spetskula utan en äldre kulform som kallades ogival, eller trubbkula.

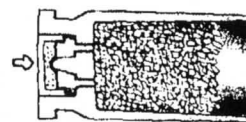


Ogivalkula (överst) och spetskula

Originalladdningen från 1888 var med rök-svagt krut (nitrocellulosakrut, som för övrigt uppfanns av en fransman i början på 1880-talet) som gav en stålmantlad kula, 14,7 gram, en utgångshastighet på 620 meter per sekund. När spetskulan (S-kaliber) infördes av militären 1904, valde man av någon anledning att ändra (läs öka) kuldimensionen en tiondels millimeter. Detta har inneburit en hel del problem sedemera.

I Tyskland tillverkades det en del jaktvapen i 8*57 J långt efter att JS var introducerad. Faktum är att det fram till 1939 (krigsutbrottet) tillverkades jaktvapen i Tyskland för J-patronen. Plötsligt hade vi två kalibrar som benämndes nästan lika, hade man den gången kallat JS-kalibern för 8,2*57 hade allt nog varit enklare. Minst problem hade nog tysk militär, dom ändrade alla sina vapen till S-kaliber.

Tittar vi igen i den gamla Vapen-Depoten från 1971 ser vi att: samma kulvikter anges för de båda patronerna, samma utgångshastigheter och därmed även samma anslagsenergi. J-patronen var dock lite billigare - en ask med 10 st kostade 14,10 (Norma, Alaska 12,7 gram), för JS begärde man 15,65, att jämföra med 1998 ca 300 kronor för ett 20-paket. Idag är det visst svårt att uppdra J-patronen fabriksladdad. Den tjeckiska fabriken S&B lär fortfarande tillverka JR, men då är det ju flänspatronen för brytvapen. Problematiken är naturligtvis väl så aktuell när det gäller brytvapen - drillingar skrotas ju inte så gärna som gamla repeter-studsare. S & B's patroner sägs, vara försedda med berdan-tändhatt, vilket kan krångla till det om man tänker handladda.



Berdantändhatt. Observera de två ingångshålen i patronhylsan

Dagens patronutbud från Norma består av 4 alternativ, träningspatronen Jaktmatch med helmantlad 8 grams kula, och 3 jaktpatroner i klass 1. Här står valet mellan Normas kulor Alaska, Vulkan och Oryx. Alla 3 med 12,7 grams kulvikt och med samma utgångshastighet 770 m/sek. Alaska

och Vulkan har ju varit med ett tag, medan Oryx har tillkommit under de senare åren. Idag vill Normas kundtjänst framhålla Oryxen som den bästa kulan till älgjakt. Motivering: manteln och kärnan är sammanfogade genom lödning, konstruktionen ger en hög restvikt även vid träff i hårdamål. Till mindrehjortar rekommenderar man Alaska eller Vulkan, med tanke på hur många älgar som fallit för dessa båda trojänare låter det lite kul. Själv har jag endast bidragit till en Värmländsk älg's plötsliga bortgång - och det med Alaska-kulan. Mycket bra skjutet, sa en värmlänning, och då sträcker man ju på sig. Men det var inte träffen i älgen han syftade på utan det faktum att älgen händelsevis stupade en meter från en liten skogsväg. Sånt uppskattas i stora skogar med oländig terräng. Jag har också frågat Normas Kundtjänst om försäljningen av jaktskott till 8*57JS, dom säger att den ligger på plats 5 eller 6 i Sverige - detta är definitivt ingen udda kaliber. Ifråga om anslagsenergi ligger 8*57 mycket nära 308 Win och därmed inte långt under 30-06. Men då de populära cal .30 patronerna laddas med lättare kulor till högre hastighet blir dessa mer flackskjutande - men det har ingen praktisk betydelse på 80 eller 100 meter.

Är det ett jaktvapen, till hjort, vildsvin och vad det annars finns av svenskt högvilt, som du söker så är 8*57 inget tokigt val. Då tänker jag mig att du köper den till rätt pris - läs småannonserna, här brukar finnas från 500 kronor och uppåt. Är vapnet sedan också förberett för eller försett med kikarsikte desto bättre. Kikaren får du kanske byta, men det är bra om lådan är borrarad för kikarmontage - helst från fabriken. Och glöm inte att lämna in ditt begagnade köp hos en kompetent vapensmed för översyn innan du provskjuter - speciellt om (Forts. nästa sida)

Jaktklassiker (forts)

vapnet inte är använt på lång tid. Här finns anledning att varna speciellt för eventuell bristande vapenvård. Dagens kulor har oftast tombakmantel, 95 % koppar och 5 % zink, detta sätter sig i loppet. Det fina med tombaken är att det sliter mindre på pipan, nackdelen är att det kräver mer vapenvård. En äldre jägare kan vara van (läs bortskämd) vid stål- / nickelmantlar som inte sätter sig i loppet - för inte så länge sedan var invärtes vapenvård mest att ta bort krutslaggen från pipan med bronsborsten och att dra in pipan med ett tunt lager olja. Före nästa skjutning drog man pipan torr med en ny lapp och det var det. Idag rekommenderar Norma att man, efter cirka var femtionde skott rengör pipan grundligt

med kopparlösande solvent och flitig användning av bronsborsten. Tittar vi på Internet har Malmö-firman Vapensmedjan (www.vapensmedjan.com) en avdelning med tips, här rekommenderas det kopparlösande solventet redan efter 20-30 skott, för bästa precision. Till detta kommer naturligtvis den dagliga vapenvården efter varje användning. Jag misstänker att det finns många jaktstudsare i det här landet som ännu inte gjort bekantskap med kopparlösande solvent. Alltså köp en förpackning och följ bruksanvisningen, för det mesta finns ett medel i solventet som reagerar med kopparn och färgar lappen blå. Så länge lappen är blå finns det tombak i pipan, upprepa tills lappen inte färgas.

Jan-Erik Vallin

ALLT INOM TELEKOMMUNIKATION

Jaktradio

Telefoner

Telefax

Kommunikationsutrustning

KÖPERDUHOS:

oecom telecenter AB

MALMÖ: Lundavägen 64

LUND: Fjellievägen

TRELLEBORG: Hedvägen 17

HELSINGBORG: Lilla Garnisonsgatan 29

KRISTIANSTAD: Norretullsvägen 15

HALMSTAD: Laholmsvägen 91

040-189850

046-135380

0410-18400

042-152343

044-209880

035-169100

EGEN SERVICE I MALMÖ

VILTKOCKEN



Porterstek på hjort eller älg

En mustig stek en kulen höstdag är bland det godaste man kan få. Därför vill jag förära er detta recept, som både är lätt att laga och mycket gott att äta.

1 st stor stek av hjort el. dylikt
2 st gula lökar
2 st morötter
2 st palsternackor
6 st lagerblad
1 tsk curry
3 msk svart vinbärsgelé
5 stora vitlöksklyfter
15 st krossade enbär
1 tsk timjan
1/2 tsk rosmarin
2 msk tomatpuré
1 dl soya
1 st oxbuljongtärning
mörk öl så att det räcker både till kocken och steken

Börja med att binda upp steken och bryn den sedan noggrant runt om. Lagg sedan i alla rotfrukterna och löken som åxå får brynas lite. Häll över ölen och tillsätt övriga ingredienser. Koka sedan steken tills den är färdig. Man kan använda stektermometer men ett bra sätt är att sticka i steken med en lång rak stekgaffel. Om steken lätt faller av när man drar den rakt upp är steken mör och fin. Tag upp steken och rulla in den i aluminiumfolie. Toppred sedan den härliga buljongen med t ex Maizena eller vanligt mjöl. Smaka av med salt och peppar och ev. med mera av ovan nämnda kryddor om så önskas. Såsen kan man nu mixa med en stavmixer om man vill ta tillvara rotfrukterna eller sila ner såsen i en annan gryta. Innan serveringen lägger man i en generös klick smör i såsen för att den skall bli blank och fin. Servera med blandade ugnsbakade rotfrukter som vänts i honung de sista 10 min i ugnen. Svamp är ju aldrig fel att ha till heller. Smaklig spis och lycka till!

Rickard Lundborg





MVF FÖRTJÄNSTTECKEN

Förtjänsttecknet är MVF:s egen utmärkelse, som tilldelas personer som gjort särskilda insatser för föreningen, dess medlemmar eller intressen. I brasrummet på Kvarnbygården finns en förteckning över dem som hittills tilldelats utmärkelsen. I regel utdelas den vid årsstämman. Har du förslag till mottagare inför nästa stämma, kan du föreslå detta för styrelsen senast under januari månad 1997.

Styrelsen

MVF:s VALBEREDNING



En valberedning arbetar hela året, men har sin intensivaste period inför årsmötena. På bilden ovan ser du Jan-Åke Fransson, Sven Alttrell och Bo Berggren. Ta gärna kontakt med någon av dem om du har förslag till funktionärer eller om du själv vill hjälpa till med något.

MVF SÖKER "MÄSSGENERAL"

Det är viktigt att vi vid olika tillfällen kan presentera oss som förening, vad vi står för och vad vi kan erbjuda våra medlemmar. Vid mässor och utställningar finns tillfälle att nå nya grupper med vår information. MVF:s styrelse har därför beslutat att vi skall ha ett informationsmaterial, som ständigt hålls aktuellt för att med kort varsel kunna presenteras. Sektionerna skall bidra med innehållet, men det behövs en person som ansvarar för att materialet hålls aktuellt.

Är du intresserad av uppgiften, eller av att ingå i en grupp som arbetar med det, kontakta Eskil Larsson 040 - 44 02 98 eller Lars G Truedsson 040 - 41 12 23.

MEDLEMMARNAS MARKNAD

SÄLJES:

Jaktradio Lafayette DC29.

Lars Åke Larsson 040 - 48 50 69

En lyckad jakt börjar hos



Större lokaler Samma hus

Vapen, ammunition
kläder och tillbehör
*Det är hos oss du hittar
det du behöver*

*Du finner oss på Internet:
Netscape: Alta Vista sökord:
"jaktcamo"*

**Länsmansgatan 1 - 232 34 Arlöv
040 - 43 26 26**



Otto's Vapenservice

På Falkmansgatan nummer 1 har Otto Tasnadi sin verkstad. Namnet avslöjar att hans hemland är Ungern. Född i Budapest, men lämnade sitt hemland 1989 då han flyttade till Sverige. Han beskriver sig som sedan ungdomen intresserad sportskytt och har alltid gillat att pilla med vapen. Sin utbildning till vapensmed fick han hos Kristianstads Vapenservice i Norra Åsum vid Kristianstad, där han sedan arbetade kvar några år. Nu är han inne på andra året som egen företagare i Malmö.

Han gillar alla delar i processen att bygga ett vapen. Varje moment har sin tjusning men tvingas han att välja ligger nog kolvmakeriet honom varmast om hjärtat. Trä är ett levande material. Kundens önskemål om form varierar, vilket gör varje nytt arbete unikt. Priset för att få en ny kolv på sitt vapen varierar stort, beroende på kolvämnets kvalitet. Ett standardämne kan kosta 1000 - 1500 kr och ett super-lyxämne 8000 - 12000 kr. Oavsett kolvämnets kvalitet är

passningen mot vapnets metalldelar avgörande för hållbarheten. Det är i sådana moment hantverksskickligheten kommer till sin rätt.

Metallarbetena är oftast mer disciplinerade i sitt uttryck. En ofta förekommande beställning är montering av hakmontage. Otto köper grundämnena från Tyskland genom svensk generalagent, men därifrån till ett färdigt montage är det ett mödosamt precisionsarbete som görs för hand. Det handlar om bråkdelar av millimetrar vid tillpassningen, vilket gör att arbetet behöver delas upp i flera arbetspass för att precisionen skall kunna bibehållas och resultatet bli riktigt bra.

Din omsorg om dina vapen är avgörande för deras livslängd. Det är en god investering att efter jaktsäsongens slut lämna in dem för en översyn. En grundlig rengöring är alltid på sin plats, men därutöver kan en erfaren vapensmed kontrollera säkerhetsdetaljer och konstatera småfel som på ett enkelt sätt kan åtgärdas, så att du inte behöver riskera att stå med en obrukbar bössa mitt i nästa jaktsäsong.

Otto's Vapenservice är också generalagent för Seeadler kikare och kikarsikten. Ett tyskt märke som vid test i Jakt och Vapen nr 8/98 jämförts och hävdats sig väl med andra kända märken som Zeiss och Schmidt & Bender. Kikare och sikten finns i flera modeller och till betydligt lägre pris än de jämförda med motsvarande prestanda och med 15 års garanti. Det kan vara ett lämpligt tips i julkalppstider men tänk även på att notera i din almanacka när det är lämpligt att lämna in dina vapen för en årlig översyn.



VAPENSERVICE I MALMÖ

Vapenreparation med garanti

Ligger bössan rätt till på jakten eller på banan? Vill du ha några förändringar eller kanske en ny kolv på ditt älsklingsvapen?

Nu är det rätt tid att lämna in bössorna till mig!

Ompipning, omstockning, blånering, plastbäddning, förkortning, förlängning, förhöjning, oljeskränkning av kolvar. Coustombygge, pluggning, skrotning, ändring m intyg, värdering av vapen

även luftgevärsservice och handladdning

Vi tar emot och säljer vapen för kundens räkning
Beredning av rådjur- vildsvin- dovtrofé m sköld mm

Nyhet! Första gången i Sverige!

Vi är generalagent i hela Skandinavien för **Seeadler-Optik, Nürnberg.**

Ni hittar deras kikare och kikarsikte bara hos oss!

Testat i Jakt o Vapen nr 8 1998

Tysk kvalite med **15 års garanti!** Kom och fynda, vi har jägarvänliga priser!

Prisexempel: 3-9 x 42, 26 mm tub 2.500,-; 3-9 x 45, 30 mm tub 4 400,-; 3-9 x 56 1" med belyst mittkors (rött och grönt) 5 100,-; nattkikare 9 x 63 B DGA nightglas 3 500,- mm...

Medlemmar i Malmö Viltvårdsförening erhåller **10% rabatt** på alla jobb

mot uppvisat medlemskort

ring eller besök oss

OTTO'S VAPENSERVICE

Falkmansgatan 1, 217 62 .Malmö

Tel. 040 - 833 33 Mobil 0707 - 88 21 21 Fax 040 - 13 02 93

Öppettid: vardagar 8.30 - 16.00, torsdagar 8.30 - 18.00

Jag tar emot lärling att utbilda till fullkompetent vapentekniker, med examensprov

Intresserad? Ring Otto 040 - 833 33

PRISER FÖR JAKTDAGAR 1998-99

SMÅVILTJAKT

Småviltjakt	300 kr/dag
Kräkfågeljakt	ingen avgift
Gåsjakt	100 kr/pass
Andjakt	100 kr/pass
Duvjakt	100 kr/pass
Grävlingjakt, vaktjakt	100 kr/pass
Råkjakt	100 kr/pass

Fällt småvilt tillfaller föreningen och försäljes till jakttagare för gällande dagspris. Räv får behållas av skytten.

Fällt klövvilt skall köpas av jakttagare till gällande dagspris (fn 30 kr/kg exkl. moms) för passad djurkropp.

KLÖVVILT

Grundavgift per jaktpass	100 kr/pass
Tryckjakt	300 kr/dag
Skottavgift per fält eller påskjutet djur:	

Kronvilt:

vuxet handjur	1100kr
vuxet hondjur	750kr
kalv	400kr

Dovvilt:

vuxet handjur	1000kr
vuxet hondjur	500kr
kalv	150kr

Rådjur:

vuxet handjur	650kr
vuxet hondjur	200kr
Kid	50kr

Vildsvin:

fjoling	500kr
---------------	-------

Laddutrustning / Lyman, RCBS

Hylsor / Starline (fabriksnya Amerikanska tomhylsor)

Krut / Norma

Kulor / Barnes, Hornady, Nossler, Sierra, Speer

Tändhattar / CCI, Federal, Remington, Winchester

Ammunition / Federal, PMC, Sellier & Bellot, Winchester

Kikare & Kikarsikten / Bushnell, Leupold, Smitdt & Bender

Detta och mycket annat hittar Du i vår katalog.

Beställ katalogen **GRATIS** - ring, faxa eller skriv till oss.

Ditt postorderföretag i Skåne



Vapex Import & Export AB

Box 147, 235 22 VELLINGE

Ordertel: 040-420323 Fax: 040-424563

ORDERPERPOSTELLERFAX

Öppet dagligen 9.00- 18.00, to 9.00-16.00

STYRELSE OCH KONTAKTPERSONER

Styrelse

Eskil Larsson, ordförande	040-44 02 98
Lars G Truedsson, v. ordförande	040-41 12 23
Kjell Sandström, sekreterare	040-30 18 91
Jan Åkevall, kassör	040-96 00 38
Jonas Rosengren, v. kassör	046-29 34 02
Mai Adielsson, ledamot	040-49 30 23
Lennart Gotthardson, ledamot	046-25 49 71
Lars Åke Larsson, ledamot	040-48 50 69
Anders Wahlström, ledamot	040-96 32 86

Suppleanter

Lennart Mårtensson, v. sekreterare	040-40 37 77
Lena Eidelin	040-93 91 30
Lars Göran Nilsson	040-46 07 06
Lars Arne Roth	040-91 69 52

Sektion Utbildning

Anders Wahlström	040-96 32 86
Lennart Gotthardson	046-25 49 71
Lena Eidelin	040-93 91 30

Sektion Provledare

Bo Berggren	040-40 21 48
-------------------	--------------

Sektion Skytte

Lars Göran Nilsson	040-46 07 06
Jan-Åke Fransson	040-49 48 07

Sektion Jakt & Viltvård

Charlie Johnsson	040-46 65 05
Eskil Larsson	040-44 02 98

Sektion Skydds jakt

Tage Andersson	040-94 19 41
Bengt Örneberg	040-91 50 41

Sektion ungdom

Lena Eidelin	040-93 91 30
--------------------	--------------

Sektion PR-Red.kommitté

Lars G Truedsson	040-41 12 23
Sten Christoffersson	040-46 93 50
Thomas Laurell, web-m	046-14 40 48

Sektion Kvarnbygården

Mai Adielsson	040-49 30 23
---------------------	--------------

Sektion Medlem

Lars Åke Larsson	040-48 50 69
Gunnar Westberg	040-12 22 04

Revisorer

Raimo Issal	040-49 05 88
Carl Johan Lindblad	040-49 94 90
Åsa Laurell, suppl	046-14 40 48
Sven G Persson, suppl	040-93 79 68

Valberedning

Bo Berggren	040-40 21 48
Sven Alttrell	040-16 11 91
Jan-Åke Fransson	040-49 48 07

Kansli: MALMÖ VILTVÅRDSFÖRENING, KVARNBYGÅRDEN

Adress: Östra Kattarpsvägen, Pl 564, 212 91 MALMÖ

Exp.tid: Må och On kl 08.00 - 15.30. Fr kl 08.00 - 12.30 Telefonsvarare övrig tid.

Telefon: 040 - 49 49 30

Postgiro 63 86 89 -0

e-mail: malmo.viltvardsforening@malmo.mail.telia.com

Mil Sec Defendor AB

FD vapensmedjan Nilsson o Spuhr

Beg vapen köpes och säljes

Vapenreparationer

- Kaliberändringar
- Tryckjusteringar
- Platinbäddningar
- Pipbyten på kulvapen
- Ljuddämpare
- Kikarmontage, även special
- Tillverkning av laminatkolvar
- Försäljning och montering av glasfiberkolvar
- Coustombyggen av studsare, pistoler och revolverar

Öppettid 10.00 - 18.00

Telefontid 15.00 - 18.00

Mil Sec Defendor AB

N Grängesbergsgatan 4, 214 44 MALMÖ Tel. 040 - 92 67 70

OK

- Automattvätt
- GDS-hall (Gör det självplatser)
- Biltillbehör, reservdelar
- Släpvagnsuthyrning
- Videouthyrning
- Verklad
- Biluthyrning
- Livsmedel

Valdemarsro, Vattenverksgatan 60, Malmö, tel 040 - 18 47 48

Ny station, öppen dygnet runt.

Högaholm, Kvartettgatan 1, Malmö, tel 040 - 86 630

Bemannad station öppen 07.00 - 24.00

OK Mobilia, Blekingsborgsgatan, Malmö, tel 040 - 96 55 00

Bemannad station öppen vard. 07.00 - 21.00, lö-sö 08.00 - 21.00

Burlövs centrum, Burlöv (Obemannad station)

Segevång, Kronotorpsgratan, Malmö (Obemannad station)

DEN RIKTIGA BENSINSTATIONEN